

Derefter afholder Skattecommissionen efter Bestemmelse af Districtscommissairen et Møde, hvor Ansættelsen for samtlige Skattepligtige stæer, og i disse Møder optræder Regjeringscommissairen i Øerne og Districtscommissairen paa Landet veiledende og oplysende for Skattecommissionen, men uden at have Stemme ved Afgjørelsen af Ansættelserne. Saasnart Skattecommissionen er færdig med Indtægtsansættelsen, indsender den denne til vedkommende Regjeringscommissair forsynet med Districtscommissairens Bemærkning. Finder Districtscommissairen nemlig, at Indtægtsansættelsen er foretagen efter rigtige Principer, og at den i det Hele taget er retfærdig og billig, vil han kunne give Rigningen sin Paategning derom, ligesom han i det modsatte Tilfælde vil kunne fremsætte de Anker, som han finder sig foranlediget til at gjøre. Regjeringscommissairen har dernæst at gennemgaae samtlige disse Lister og, forsaavidt han finder Indtægtsansættelsen foretagen efter urigtige Principer, eller at den i det Hele taget eller for en enkelt Green, f. Ex. ved Ansættelsen af faste Eiendommers Indtægt, er for lav, f. Ex. 10 pCt. for lav, eller han finder en enkelt Indtægtsansættelse urigtig, har han at henlede Skattecommissionens Opmærksomhed derpaa. Han meddeler de Grunde, hvorfor han forlanger en Forandring deri, og han har ligeledes at meddele alle de Oplysninger, som han er i Besiddelse af, og som han ifølge Lovudkastet er berettiget til at indhente hos vedkommende Autoriteter. Han sender altsaa Rigningen tilbage til Skattecommissionen og opfordrer den til at foretage de nødvendige Rettelser. Skattecommissionen overveier dernæst Sagen i et Møde, hvor Regjeringscommissairen ikke uden Skattecommissionens udtrykkelige Forlangende skal være tilstede, undersøger Regjeringscommissairens Klager og tager Bestemmelse om, hvorvidt der skal stæe nogen Forandring eller ikke, og sender derefter Rigningen tilbage til Regjeringscommissairen. Denne har da enten at stadfæste Skattecommissionens Ansættelse eller, forsaavidt denne ikke har efterkommet hans Opfordring, og han ikke kan gaae ind paa dens Grunde hertil, selv at foretage de Forandringer i Indtægtsansættelsen, som han finder sig foranlediget til, hvilke han har at indføre i en særlig Rubrik

ved Siden af Skattecommissionens Ansættelse. — Jeg troer, at det er i dette Punkt, at den ærede Ordfører har seet et saa stærkt Indgreb i Communalbestyrelsernes Frihed og Selvstændighed; men heri kan jeg ikke give den ærede Ordfører Ret. Naar Communalbestyrelsen har fuld Frihed til at bevæge sig indenfor visse bestemte, forud afslutne Grænser, og naar dens Kjendelser saavel som Regjeringscommissairens Forandringer af disse kunne gjøres til Gjenstand for en Afgjørelse af Overstattecommissionen, saa troer jeg, at der er sikret Communerne al den Ret, som kan tilkomme dem. Jeg troer ogsaa, det vilde være vanskeligt at faae nogen Endelighed i Indtægtsansættelserne, naar man ikke griber til den Udvei, som her er foreslaaet. — Efterat Indtægtsansættelserne saaledes ere endeligt foretagne, fremlægges de i Communerne til almindeligt Eftersyn, og derefter har Enhver Afgang, til at klage over sin Ansættelse til Skattecommissionen eller til Regjeringscommissairen, eftersom Ansættelserne paa Rigningslisterne ere foretagne af den Ene eller den Anden. Disse to Autoriteter, Skattecommissionen og Regjeringscommissairen, have i hvert Tilfælde, naar Klager indkomme, at afsige en paa Grunde støttet Kjendelse, som meddeles vedkommende Klager, der derefter har Ret til at inbankte den for Overstattecommissionen. — Vi have troet at burde bibeholde den i Regjeringens Ubkast foreslaaede Ret til at klage over Andres Ansættelser, thi vi have meent, at, om det end paa sine Steder vil vække nogen Splid og Misforstaaelse, vil det dog paa den anden Side være et ret virksomt Middel til at fremkøle en rigtig Selvangivelse og rigtige Ansættelser af Skattecommissionen. — Vi have endvidere foreslaaet, at Overstattecommissionen skal have Ret til, ved Mænd af sin Witte, at foretage Taxationer af faste Eiendomme, naar det maatte vise sig nødvendigt for derpaa at begrunde dens Kjendelser, og jeg troer, at dette vil være et hensigtsmæssigt og godt Middel for Overstattecommissionen til at kunne træffe det Rette. — Endelig have vi tilladt os at foreslaae en ny Paragraph indsat mellem §§ 22 og 23, som skulde gaae ud paa at fastsætte, hvorledes Udgifterne skulde afholdes ved det af os fore-